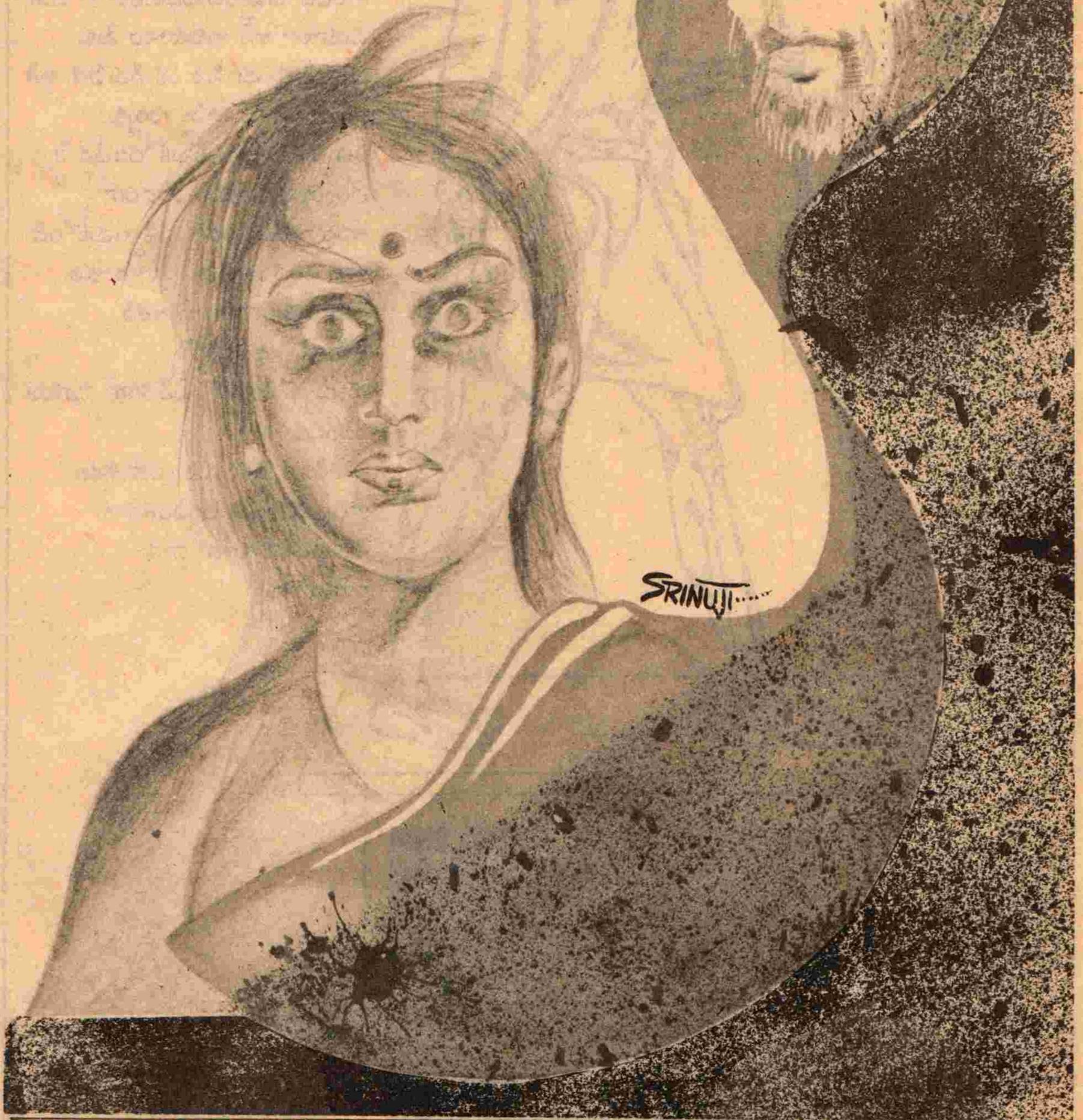

సెల్యూలర్

సుజ్ఞాపి సర్వే

నేస్తం: నన్ను మరచిపోకు:

విను) ప్రలోభవరచి. నీలో కోరికల్ని విద్రలేపి విను) విరహశాపంతో దహింపజేసి నీ ఆళం సౌధాన్ని ఎలాంటి సంస్థలు లేకుండా పునాదులతోపహా పెకిలిందివేసినందుకు నన్ను అజన్మాంతం దూషిస్తూ ఏవగించుకుంటూ శపిస్తూ ఉండిపో.

అంతేకాని నా కలరాత ఇలా రాసి ఉండ న) భావంతో మనసు కాంతవయ్యకొని నన్ను క్షమించకు నాపట్ల ఎలాంటి దయాదాక్షిణ్యాలకు చోటులేదు. నాది ఏకకృష్ణమైన బ్రతుకు ఈ భూమ్మీద బ్రతికే తరహాకాదు.

కావి ఏం చేయను.... ఏదో ఆళ నన్ను బ్రతకమని వెంటాడుతూ ప్రోత్సహిస్తుంది. ఎన్నో ఆళం సౌధాలు నా మనోపలకంపై ప్రదర్శించి నన్ను ప్రలోభపరుస్తుంది.

అంతేకాదు ఇంకా ఏదో సాదించాలని ఇంకా ఎందరో మోసపుచ్చాలని ఆద్రలు చాస్తుంది.

విజయం ఆరోజు నీ పతనానికి పునాది వేసిందికూడా నాలోని ఈ కిరాతకమైన ఆశే నుమా:

అందుకే చదువు సంస్కారం విస్మరించి పాటి ఆడదానివన) ఇంగితజ్ఞానమైనా లేకుండా నిర్దాక్షిణ్యంగా విను) ఆ రొంపిలో తోకాను. ఆ పెదత్రోవ పట్టించడానికి ఎన్నో యుక్తులు పని) నీ హృదయాంతరాల్లో తళతళ మెరిసే ఆద్యాల మేడలు విరిగిందాను.

నువ్వు కూడా ఎంత అమాయకంగా ఆ ఉచ్చులో చిక్కుకున్నావు నేస్తం: ఆ నమయంలో నువ్వయినా కాస్త తెలివి ఉపయోగించి నా పనాగిన్ని పసిగట్టి నన్ను చెప్పు చ్చుకొని కొట్టివుంటే నీకు ఈ రోజు ఈ దుర్గతి పట్టేదికాదు.

వరే అదంతా పోనీ నేస్తం: కావి రాత్రి నీ దయనీయస్థితి చూసి నా మనసు చలించిందంటే నువ్వు నమ్మకపోవచ్చు. నమ్మవు కూడా:

నువ్వు నమ్మినా, నమ్మకపోయినా ఇది మాత్రం నిజం: విన్ను చూసిన మరుక్షణం నా అంతరాత్మ ఎంతో విలవిల్లాడింది. నాలోని సంస్కారం ఆపమానభారంతో తలొంచు కుంది.

ఎది ఎమైనా నేనొక నిర్ణయానికి వచ్చాను.

నీ సాదాంముందు మోకరిల్లాలని, నీ సాదాలను స్పృశించి క్షమాభిక్ష కోరాలని.

ఇందుకు నేను ఏ మాత్రం సిగ్గుపడదండేదు ఎందుకంటే నా అభిమానం నీ ప్రస్తుత స్థితి

ఇన్ స్పెక్టర్ రాజ్

హిందీ చిత్రాల్లో ఇన్ స్పెక్టర్ గా తరుచూ కనిపించే ఇగడిష్ రాజ్ ఇప్పటికీ 136 ఏళ్ల మూల్లో ఆశాకనిపించాడు. త్వరలో ఆతడు పోలీసు ఫ్రాత్రలు చిరివి) దరించి గివిన్ షాలోకి ఎక్కే ఆపకాళముందని అంటు న్నాడు.

కంటే ఎంతో అల్పమైంది.

ఉదయం: పాలపొంగులాంటి ఉదయం: దూదిపింజలాంటి ఉదయం: తల్లి మనసులాంటి ఉదయం: ఆ వేళ ఎవరో తన వీపుపై చటిల్లని చదుస్తూనే ఉలిక్కిపడి విద్ర మేల్కొని లేచి కూర్చుంది శ్రావణి.

ఎదురుగా పాఠ్యతమ్మ ముక్కుపుటాలెగ రేస్తూ కళ్ళు పెద్దవిచేసి చూస్తూ నిలబడివుంది ఆవిడ అలా ఉగ్రరూపం చాల్చిందంటే ఏదో ఒక కారణం వుంటుంది. ఆ విషయం ఒక శ్రావణితే కాదు. ఆవిడ మోచేతి నీళ్ళు కాగు తూ అజ్ఞానుబద్ధులై బ్రతుకుతున) అక్కడ 15 మంది ఆడపిల్లలకి తెలుసు.

ఆమె వాలకం గ్రహించిన శ్రావణి ఒక్క ఉదులున పక్కపైనుంచి లేచి ఒంటిమీద దుస్తులు సరిచేసుకోపాగింది.

ఒక చాలు సింగరింపు. తొందరగా తెముల్చుకొని తగలడు. బాళ్ళొచ్చి ఇప్పటికే ఆరగంట కావస్తుంది. కర్కషంగా అజ్ఞాపించి వెళ్ళిపోయింది పాఠ్యతమ్మ.

శ్రావణి కళ్ళు ఒక్కపారి ఆశ్రుపూర్ణాలయ్యాయి. గుండెను ఎవరో నులిపెడుతు న్నట్లు బాధగా విట్టూర్చింది.

ఎంత బాధ పడ్డా, ఏడ్చిగగ్గోలు పెట్టికా పాఠ్యతమ్మ మాటకు తిరుగుండదు. ఆ విషయం గత రాత్రే తను గ్రహించింది.

“నా ఒంట్లో ఓపిక లేదు....దయచేసి ఈ ఒక్క రోజుకు నన్ను ఒదిలి పెట్టండి” అని

చేతులు చోడించి కఫ్ఫిళ్ళు పెట్టుకొని ప్రాదేయ పడింది.

కావి. పాఠ్యతమ్మ రాతి గుండె కరగలేదు “ఆ నంగనాచి నాటకాలని కట్టి పెట్టు. ఇప్పటికే నీ పేరు మీద నలుగురి బుక్ చేసుకొని అధ్యాప్తు తీసుకున్నాను. అయినా నా కిచ్చు దు.దబ్బు ముఖ్యంకాదు.... నా పరవతి ముఖ్యం: ఆ అధ్యాప్తు ఇచ్చిన వాళ్ళు ఎవరో కాదు....సంఘంలో ఎంతో పేరు ప్రఖ్యాతులున్న పురాన పెద్ద మనుషులు. ఇలాంటి వాళ్ళతోనే నా వ్యాపారం పుద్ది చెందేది. అందుకని నోరుమూసుకొని రెడి అప్పు: కాదని మొండికేసి కూర్చున్నావంటే రెండ్రోజుల క్రితం పావిత్రికి పట్టిన గతే నీకూ వస్తుంది.” నిర్ణయంగా అంది

రాత్రి సంఘటన స్మరణకు రాగానే శ్రావణి ఆపాదమన్నకం కంపించింది. ఇప్పుడు ఆవిడకు తన దీన పరిస్థితి అనవసరం. ఆవిడ మాటే చెల్లాలి. కాదంటే పానుభూతి చూపి పదిలి పెట్టే దయాద్ర్త హృదయం ఆవిడకు లేదు. కాదని. ఎదిరించి భయపడి బతికే ధైర్యం తనకు లేదు.

“భగవాన్: ఎందుకు నన్నింకా బతికించి చంపుతున్నావు!” అంతరాత్మ బాధగా మూలి గింది.

హఠాతుగా ఆమె మనో నేత్రం ముందు. ప్రస్తుత తన నిక్రొష్టపు బతుక్కి పాక్షిభూతంగా రాత్రి తను తన) కలం కాబూసు స్పృశులు తరంగితమయ్యాయి. అశ్రుర్యంతో ఆలోచన పాగింది.

అంటే— తనలోని వైకాచిక శక్తిపై. అంతరంగంలో దాక్కిని ఉన్న అభిమానం ఇంకా ద్వజమెత్తుతోందా: తనను పెదత్రోట పట్టించిన అజ్ఞానాన్ని జ్ఞానమనే విప్పు దహిస్తోందా: సిగ్గు విడిచి బజారు కెక్కిన లంపటకావి). సౌశీల్యం ఆపహించుకుంటోందా: తిష్ట వేసిన పిరికి తనాని). ధైర్యం తరిమి కొడుతోందా:

లిప్తపాటు ఆమె పెదవులపై విర్జీపమైన దరహాసం తకుక్కున మెరిసి మాయమైంది విస్త్రాణమైన తన మస్తిష్కం విద్రచుక్కు

కూడా అంత చైతన్యంగా కలగనందుకు క్షణ మాత్రం ఉల్లాసంతో ఆమె నేత్రాలు మెరికాయి.